

264. Hässlingby, Österhaninge sn, Sotholms hd.

Pl. 129.

Något mer än 1 km. NV om Österhaninge kyrka ligger utmed norra sidan av vägen mellan Österhaninge och Västerhaninge kyrkor en skogbeväxt bergshöjd, Kikarberget. Vid norra sluttningen av berget, ungefär mitt nedanför dettas högsta topp, och nära södra sidan av det breda dike, som begränsar åkermarken mot bergssluttningen, står det ristade stenblocket med front mot norr. Det omtalas första gången i Brates reseberättelse 1900 och restes 1928 av I. Schnell. Möjligen har stenen vid odling släpats upp ur åkern till sin nuvarande plats.

Grovkornig gnejs. Höjd 2,28 m., bredd (över korsmitten) 1,45 m.

Ristningen består av ett kors med mittpunkt. I korsarmarna finnas några runor, och varje korsarm slutar med ett par punkter. Övre korsarmen: **rt**:. Båda runorna äro tydliga. Före **r** intet runtecken, endast naturliga fåror. Nedre korsarmen: **ii**:. Några bst kunna icke iakttagas på de båda **i**-runorna. Mellan dem är emellertid stenyttan något avflagad, och bistavar kunna därigenom ha gått förlorade. Vänstra korsarmen: **f**:, tydligt. Högra korsarmen: **ap**:, likaså tydligt.

Brate läser första runan i nedre korsarmen som en kvistruna **† b**, andra runan i övre korsarmen som en kvistruna **† n**. Han får därigenom ett **birn**, vilket tolkas som mansnamnet Björn. De båda andra korsarmarnas **f**, **ap** förmodas vara »dat. sg. af ordet 'fader' med förkortad skrifning, mindre sannolikt *faði* 'ristade', enär inskriften för övrigt icke visar någon ålderdomlighet».

265. Högsta, Österhaninge sn, Sotholms hd.

Pl. 129, 130.

Litteratur: D 8vo 8. G. Upmark, Sotholms härad 1, s. 39; S. Boije, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildningar: Dybeck a. a.; Upmark (ATA); Brate (ATA).

Runstenen står i en åker straxt S om gårdarna i Högsta, i den norra sluttningen av en dalgång, i vars botten — ett 50-tal m. S om runstenens plats — en liten bäck flyter fram. Marken är först under senare delen av 1800-talet uppodlad och utdikad; tidigare var här en stenig och sumpig äng. Dybeck kallar platsen »Högsta äng». Omkring runstenen har ett litet stycke lämnats orört. Den ristade ytan är vänd mot väster. — N om gården finnas flera låga gravhögar; sådana finnas även S om dalgången mitt emot runstenen.

Runstenens plats är utmärkt å Geologiska kartbladet »Årsta».

Gråsten. Höjd 1,40 m., bredd (nedtill) 0,73 m. Ristningen är djup och väl bibehållen.

Inskrift:

ka - i . raisti . stain : at : osur : sun : sin : auk : at : ulf

5 10 15 20 25 30 35

[Gasi] *ræisti stæin at Assur, sun sinn, ok at Ulf.*

»[Gåse] reste stenen efter Assur, sin son, och efter Ulf.»

Till läsningen: Efter 2 **a** är ytan vittrad; här har sannolikt funnits en runa, men vad den varit kan numera ej fastställas, då inga säkra spår äro bevarade. 26 **i** är icke stunget. I 35 **f** äro bst svagt synliga, men säkra. — Dybeck: 1—4 **kai**, 33—35 **ulk**. — Boije: 1—4 **kasi**, 3 **s** är »mycket grunt och svagt»; 33—35 **ulk**. — Brate: 1—4 **kasi**, 3 **s** är »svagt men fullt säkert»; 33—35 **ulf**.